

Sygn. akt I ACz 310/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Roman Sugier (spr.)
Sędziowie:	SA Ewa Tkocz SO (del.) Aneta Pieczyrak-Pisulińska

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2015 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	(...) Spółki Akcyjnej we W., (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.	
przeciwno	(...) Centrum Onkologii - Szpitalowi Miejskiemu (...)	

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Bielsku-Białej

z dnia 10 lutego 2015 r., sygn. akt I Nc 135/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi Okręgowemu w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Sygn. akt I ACz 310/15

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 10 lutego 2015 r. Przewodniczący zarządził zwrot pozwu ze względu na nieusunięcie przez powodów braku formalnego pozwu jakim był brak dokładnego określenia żądania (art. 187 § 1 pkt 1 kpc).

W uzasadnieniu zarządzenia podano, że powodowie jako członkowie konsorcjum wystąpili o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kwoty wskazanej w pozwie.

Brak jest podstaw do uznania, że powodowie w stosunku do pozwanego są wierzycielami solidarnymi. Dług pozwanego jest wyrażony w pieniądzu. Świadczenie pieniężne z mocy art. 379 § 1 kc jest świadczeniem podzielnym. Nie jest możliwe zasądzenie dochodzonych kwot na rzecz powodów po połowie gdyż poszczególne kwoty częściowe składające się na należność główną nie są podzielne przez dwa. Wykluczone jest też zasądzenie całej należności na rzecz każdego z powodów gdyż mogłoby to skutkować podwójnym wyegzekwowaniem dochodzonej należności.

Dlatego Przewodniczący uznał, że brak dokładnego określenia żądania uniemożliwia nadanie sprawie biegu. Jako podstawę prawną zarządzenia wskazano przepis art. 130 § 2 kpc.

Zarządzenie to zostało zaskarżone zażaleniem przez powodów, którzy zarzucili naruszenie przepisu art. 379 § 1 kc poprzez jego zastosowanie mimo, że dochodzone przez skarżących świadczenie przysługuje im łącznie.

Powodowie zarzucili nadto naruszenie przepisu art. 130 § 1 i 2 kpc w związku z art. 187 § 1 kpc poprzez przyjęcie, że określili żądanie w sposób niedokładny co uniemożliwia nadanie sprawie biegu.

Powołując się na powyższe skarżący wnosili o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny w Katowicach zważył co następuje:

Zażalenie powodów jest zasadne.

Jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego jest to, że jego dysponentem jest podmiot inicjujący proces poprzez wniesienie pozwu do sądu.

Wskazane w przepisach prawa procesowego wymogi formalne pozwu mają na celu precyzyjne określenie podmiotowe, przedmiotowe procesu oraz podstawy faktycznej sporu, jaki ma być przedmiotem rozstrzygnięcia sądowego.

Powodowie dokonali dokładnego określenia żądania pozwu w rozumieniu przepisu art. 187 § 1 pkt 1 kpc. Podali bowiem, że domagają się zasądzenia od pozwanego na ich rzecz wskazanej w pozwie kwoty.

Wbrew temu co podano w motywach zaskarżonego zarządzenia brak jest podstaw do stwierdzenia, że tak określone żądanie pozwu uniemożliwia nadanie sprawie biegu.

W istocie Przewodniczący poprzez wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu dążył do zmiany żądania przez powodów w ten sposób aby dochodzili oni należności w częściach lub solidarnie. Brak jest do tego podstaw prawnych.

Z akt sprawy nie wynika bowiem aby powodowie w stosunku do pozwanego posiadali status wierzycieli solidarnych.

Świadczenie pieniężne jakiego dochodzą powodowie jest świadczeniem podzielnym w rozumieniu przepisu art. 379 kc.

Jest to jednak uregulowanie o charakterze ogólnym, które ze względu na okoliczności sprawy nie ma znaczenia na etapie badania wymogów formalnych pozwu.

Zasadnie skarżący podnoszą, że do umowy konsorcjum należy stosować odpowiednio przepisy o spółce cywilnej. Tak konsorcjum jak i spółka cywilna, mimo, że nie posiadają osobowości prawnej, uczestniczą w obrocie gospodarczym. Składniki majątkowe nabyte w trakcie obowiązywania spółki cywilnej stanowią majątek wspólny wspólników. Jest to współwłasność łączna o jakiej mowa w art. 196 kc. Także należności przysługujące konsorcjum nabyte w czasie jego trwania przysługują członkom konsorcjum łącznie. Brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uznania, że każdy

z członków konsorcjum może dochodzić od zobowiązanego przypadającej mu części należności, którą zobowiązany zobowiązał się zapłacić konsorcjum.

W razie uwzględnienia żądania powodów w taki sposób jak to zostało sformułowane w pozwie nie istnieje ryzyko podwójnego wyegzekwowania należności.

Z pozwu wynika bowiem jednoznacznie, że powodowie żądają wspólnie zapłaty jednej należności. Ponadto pozwany w razie nieuzasadnionej próby egzekwowania należności wyższej niż przysługująca konsorcjantom może bronić się powództwem przeciwegzekucyjnym.

Mając powyższe na względzie należało uznać za nieuzasadniony pogląd wyrażony w zaskarżonym zarządzeniu jakoby ze względu na brak dokładnego określenia żądania sprawie nie można było nadać biegu.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 3 kpc i art. 108 kpc orzekł jak na wstępie.